

Motivačná pomôcka VESMÍRNA CESTA

Návod

Vesmírna cesta (mapa) je nástroj NextGenLearn na posilnenie motivácie dieťaťa vo fáze budovania užitočného návyku (napr. používania SmartBooks alebo umývania zubov).

Toto je **verzia pre 5 dňovú výzvu** rodičov.

Ako používať mapu:

Príprava:

- Mapu na druhej strane tohoto dokumentu si vytlačíte - ideálne farebne a na tvrdší papier.
- Tiež si môžete vytlačiť list s raketkami na tretej strane a nastrihať ich (stačí v tvare obdĺžnika s bielym pozadím, nie je potrebné presne vystrihovať)

Použitie:

Každý deň, keď dieťa absolvuje dennú výzvu, získa raketku, ktorú si nalepí alebo pripne do príslušného políčka mapy. Alternatívne ju tam môže nakresliť. Pre väčšie deti môže stačiť urobiť si v políčku ✓, dať nálepku alebo pečiatku.

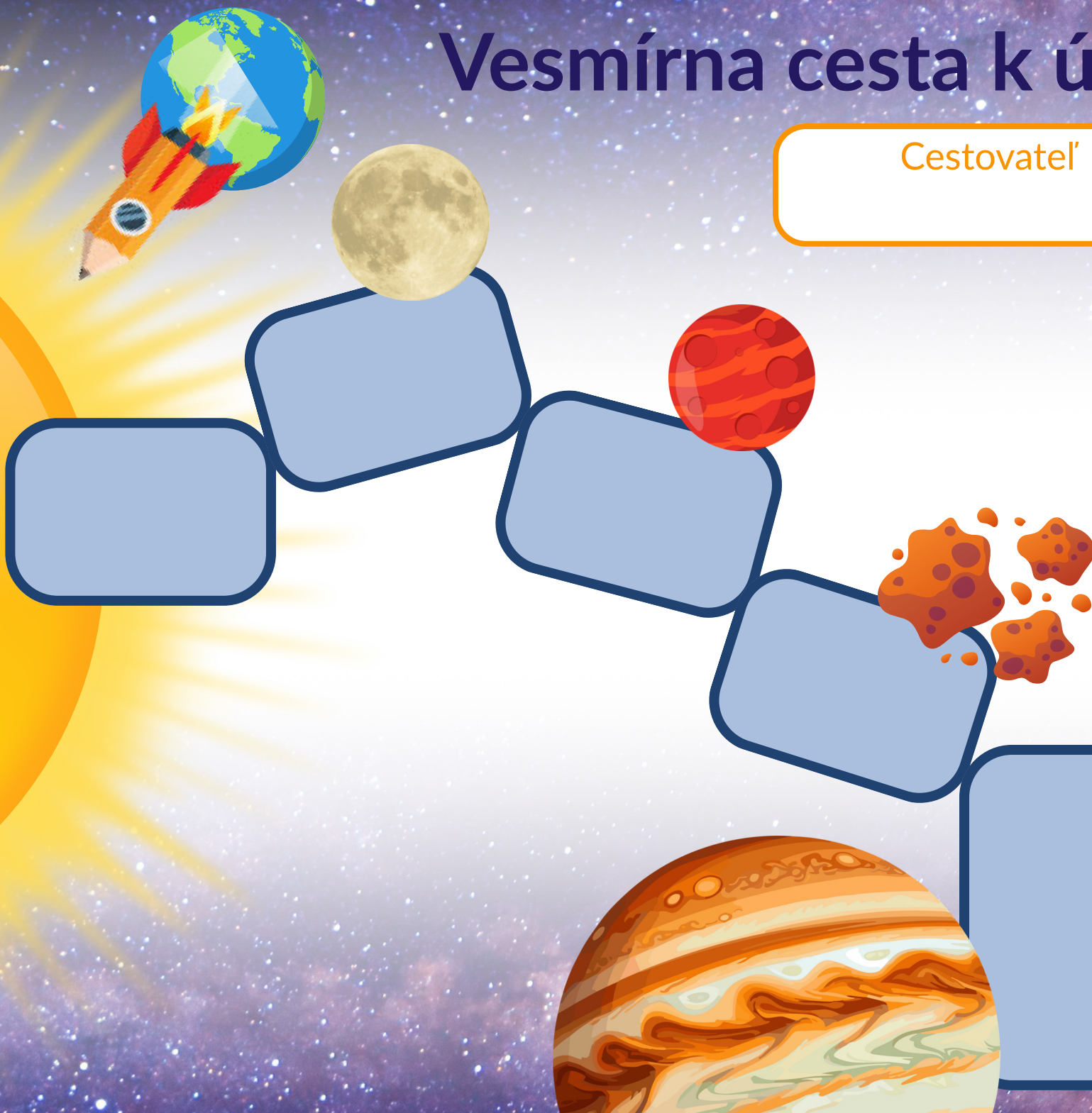
Dieťa si ku každému políčku môže napísať aj destináciu, do ktorej Smarty s Bookym prišli a prípadne aj číslo dňa.

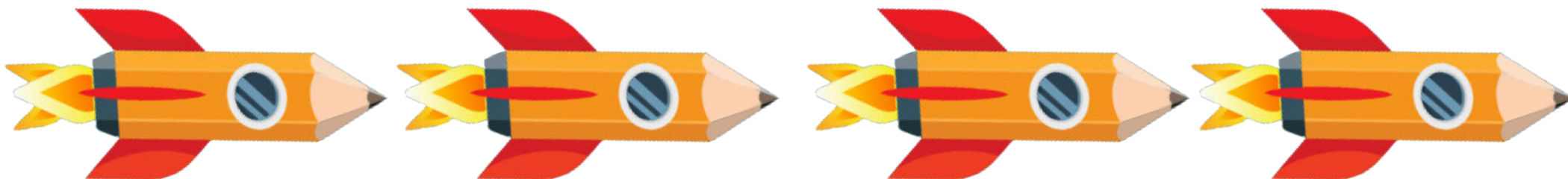
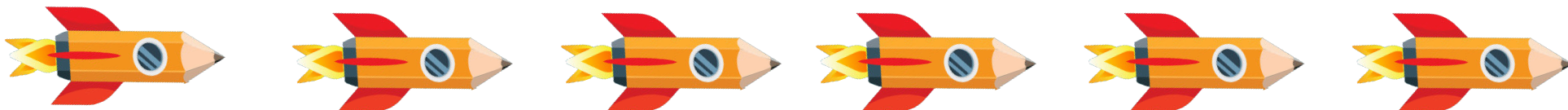
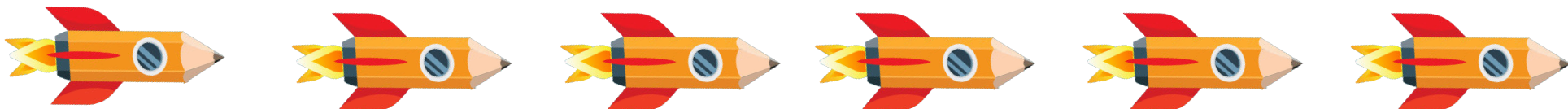
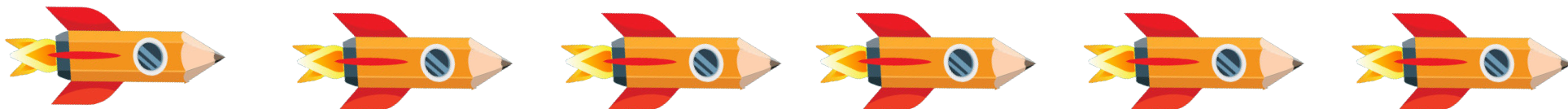
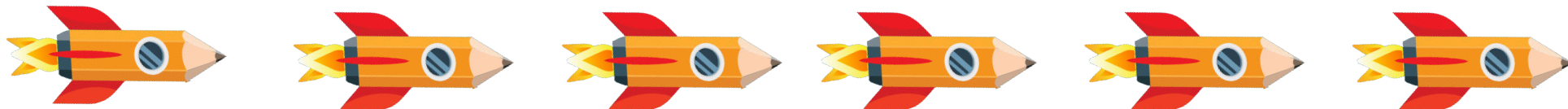
Zároveň mu prečítate príslušnú kapitolu z príbehu vesmírnej cesty Smartyho a Bookyho (po prvom dni úvod + 1.kapitolu, potom už jednu kapitolu denne). Príbeh začína na štvrtej strane.

Odporúčame dieťa každý deň aspoň za jednu vec pochváliť – napríklad: že sa nevzdalo, aj keď urobilo chybu, že sa učilo samostatne, že sa naučilo mnoho úloh,

Vesmírna cesta k úspěchu © N

Cestovatel'

Vesmírna cesta – Smarty a Booky vo vesmíre

Úvod

Na Zemi vedci zachytili z vesmíru zvláštne pulzovanie. Nebolo to rádio, ani šum vesmíru. Boli to údery, pravidelné ako tlkot srdca. Po dekódovaní zistili, že signál navádza smerom k Slnku. Postavili teda super odolnú raketu, ale ľudia by ani v nej tak blízko k slnku neprežili, takže v posádke museli byť roboti. Vybraní boli robot Smarty a robopes Booky.

Raketa s menom PMK001 tiež mala nový prevratný rýchly pohon, ale jeho vlastnosti zatiaľ neboli celkom vyskúšané. Preto boli u robotov Smartyho a Bookyho nasimulované rôzne ľudské vlastnosti, aby sa tak otestovali možné vplyvy na ľudí.

Celá zem so zvedavosťou sledovala ako ich raketa vzlietla a vydala sa k Slnku.

1. Deň – Slnko, ohnivý obor

Raketu obklopilo oslnivé svetlo. Smarty a Booky sedeli ticho, oči upreté na obrovský ohnivý disk.

„Slnko je náš priateľ,“ povedal Smarty. „Bez neho by Zem bola chladná a mŕtva.“

Booky zakýval chvostom, akoby súhlasil, no o chvíľu zrazu zavrčal. „Wrf, wrf“. Jeho senzory zachytili prudký nárast energie.

Z povrchu Slnka vyšľahol obrovský plameň – slnečná erupcia! Raketu zasiahla energetická vlna, celá loď sa triasla. Kontrolky sa rozblíkali na červeno.

„Drž sa, Booky!“ zvolal Smarty a zapol magnetický štít. Plazma šľahala okolo, akoby ich chcelo Slnko spáliť na popol.

Na chvíľu sa zdalo, že loď tlak neudrží.

„Wuuufff“ zavyl Booky – prvý raz od začiatku cesty prejavil strach. Smarty mu položil ruku na kovovú hlavu: „Spolu to zvládneme.“

A vtedy – svetlo sa zmenilo. Zúrivá erupcia ustúpila, štít vydržal a pred nimi sa otvoril úžasný výhľad. Slnko už nevyzeralo hrozivo, ale nádherne – ako živý, dýchajúci obor, ktorý im ukázal svoju silu.

„Mali sme riadne šťastie,“ vydýchol Smarty. Booky zakňučal úľavou.

V tom prišla správa zo Zeme: dekódovanie pulzovania bolo chybné – v skutočnosti signál nenavádza na Slnko, ale na Mars.

No to snáď žartujú! Rozčúlil sa Smarty a rýchle zadával na riadiacom paneli súradnice Marsu. V tom Booky roboticky zaštekal wuff! wuff! “No jasné, tak ty si chceš poskákať po Mesiaci. Čo sme na dovolenke?”, reagoval Smarty. Ale potom si pomyslel: “keď nás mohli zbytočne poslať k Slnku, prečo by sme sa po ceste na Mars nemohli zastaviť na Mesiaci”.

Booky spokojne zavrčal keď videl ako Smarty zadáva nové súradnice.

Otázka ku kapitole: Ako by si ty pomohol Bookymu, keď sa začal báť počas slnečnej erupcie?

2. Deň – Mesiac, kráľ ticha

Pristáli v jemnom prachu. Ticho bolo také hlboké, že ich kroky vibrovali takmer ako dunenie.

„Pozri, Booky,“ ukázal Smarty, „tvoje stopy tu zostanú navždy.“

Booky veselo behal po povrchu, ale potom sa zastavil a zísal hore. Nad kráterom sa vznášala modrá planéta Zem – krásna, krehká. Obaja sa dívali tak dlho, až im zvlhlo hrdlo.

Zrazu – svetlo! Obrovská iskra prebleskla po povrchu neďaleko nich. Malý meteorit dopadol a vyhodil oblak prachu. Otrasy ich skoro zhodili na zem. Booky zavyl a schúlil sa k Smartyho nohám.

„Musíme sa ukryť!“ zakričal Smarty a ťahal ho za skalú.

Oblak prachu pomaly klesal, a keď sa vyčistil vzduch, pred nimi zíval úplne nový kráter – ešte teplý. Smarty natiahol ruku a cítil sálavé teplo.

„Mesiace je tichý, ale aj nebezpečný,“ zamrmal. „Učí nás, že aj malé kamene z vesmíru majú silu.“

Booky sa opatrne pozrel do kráteru a zavrčal.

Smarty sa otočil – na dne sa črtalo niečo zvláštne. Prach tam nepadal náhodne, ale vytváral pravidelné kruhy, akoby ich niekto usporiadal.

„To nie je obyčajný kráter,“ šepol Smarty. „Poďme radšej ďalej na ten Mars“.

Otázka ku kapitole: Ako by si sa cítil, keby si sa postavil na Mesiace a uvidel Zem vysoko nad sebou?

3. Deň – Mars, červený pútnik

Na Marse ich vítala púšť. Červené kopce, nekonečné more piesku. Smarty si kľakol k vyschnutému korytu rieky: „Kedysi tu tiekla voda. Možno tu bol život.“

Booky hrabal v piesku a vyhrabal kus ľadu, ktorý sa ligotal ako diamant. Smarty ho vložil do kontajnera. „Dôležitý dôkaz,“ usmial sa.

Vtom sa obloha zatiahla. Z diaľky sa valila červená stena prachu – piesočná búrka. „Rýchlo!“ zakričal Smarty. Zapli štít, no víchor bol taký silný, že sotva videli na krok. Piesok narážal do štítu, rachotil, škripal, tlačil ich k zemi.

Booky sa schúľil a kňučal. Smarty ho objal: „Vydržíme to spolu!“

Po nekonečných minútach sa búrka rozptýlila. A pred nimi... stáli ruiny. Kamenné zvyšky niečoho, čo vyzeralo ako stavba.

Smarty zastal s otvorenými ústami. „To... tu nemá byť. Žiadne mestá na Marse nie sú!“

Booky zaštekala a jeho senzory blikali. V ruinách niečo svietilo. Malý, blikajúci kameň, ktorý vyzeral... akoby niekto čakal, že ho nájdu.

„Takže ideme správne. Ale kto tu bol pred nami?“ prehltol naprázdno Smarty.

Otázka ku kapitole: Čo by si urobil, keby si na Marse objavil ruiny neznámeho mesta ako Smarty?

4. Deň – Pás asteroidov

Lod' sa vnárala do prstenca plného lietajúcich skál. Malé aj obrovské, pomaly plávajúce aj rýchlo rotujúce. Smarty s napätím sledoval radar, Booky štekala krátke elektronické „woof- woof“, keď sa niečo priblížilo príliš blízko.

„Asteroidy sú ako staré kúsky zo vzniku našej slnečnej sústavy,“ vysvetľoval Smarty. „Sú to kamene, ktoré sa nikdy nespojili do planéty.“

Zrazu Booky zapišťala: „Píp-píp-wuff!“

„Čože?“ Smarty naklonil hlavu. „Na jednom asteroide registruješ opracovaný kov? Kde by sa tu vzal?“

Rozhodli sa pristáť na stredne veľkom asteroide. Pôda bola sivá a drsná, no medzi kameňmi našli zasypaný zvláštny kovový úlomok. Vyzeralo to, akoby tam už dávno spadla nejaká stará sonda... alebo niečo úplne iné.

Smarty ho opatrne vzal do ruky. Vtom úlomok slabunko zasvietil a zaznelo ťuknutie. Akoby niekto chcel otvoriť dvere.

„Booky,“ šepol Smarty, „myslím, že sme našli ďalší kúsok skladačky.“

A úlomok sa rozžiaril ešte jasnejšie...

Otázka ku kapitole: Zdvihol by si ten svietiaci kovový úlomok, alebo by si ho radšej nechal tak? Prečo?

5. Deň – Jupiter, obor s búrkami

Svetlo z kovového úlomku ešte stále jemne svietila na palube, keď sa pred nimi objavila najväčšia planéta slnečnej sústavy – Jupiter. Obrovské farebné pásy a Červená škvrna, víriaca búrka väčšia ako celá Zem.

„Táto búrka trvá stovky rokov,“ vysvetlil Smarty, „je to nekonečný hurikán.“

Booky zaštekla: „Wuf-píp-wuf!“ – a ukázal čumákom na displej. Loď bola vtiahnutá do prudkého prúdu plynov.

„Drž sa!“ zakričal Smarty. Vzdušné prúdy ich strhli, raketa klesala nižšie, blesky križovali nebo. Loď sa triasla, alarm hučal.

„Nemôžeme klesnúť príliš – tlak by nás rozdrvil,“ varoval Smarty.

Booky zachytil dáta a rýchlo vydal sériu piskľavých zvukov. Smarty sa pozrel: „Výpočet úniku? Ty génius!“

Spoločne nastavili motory do presného kurzu – využili silu víru, ktorý ich vyniesol von ako prak. Raketa vyletela do bezpečia, až sa pred nimi objavil pokojnejší pohľad – štyri najväčšie mesiace Jupitera.

„To bola jazda,“ vydýchol Smarty. Booky spokojne zaštekla.

Tu cesta určite nekončí. Čaká nás Saturn.

Otázka ku kapitole: Čo myslíš, ako ďaleko až zaletia Smarty s Bookym, kým splnia misiu?

=====

Gratulujeme!

Prešli ste prvú časť vesmírnej cesty a dosiahli bod: [Jupiter](#).

Smarty s Bookym pokračujú ďalej ... až kým neodhalia zdroj tajomného signálu.